

בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-05-31694 לביא נ' סהר

בפני כבוד הרשמת הבכירה אביגיל פריי

תובעת הדר לביא

נגד

נתבעת יסמין אביה סהר

פסק דין

1

2 לפני תביעה בעילת הפרת חוק איסור לשון הרע ודרישה לפיצוי ללא הוכחת נזק על סך 75,000 ₪.

3

4

רקע והשתלשלות העניינים בתמצית-

5

6 1. התובעת, מעצבת ומתכננת גינות ובעלה, אשר אינו צד להליך, מקים גינות במקצועו.

7 הנתבעת ובעלה, עו"ד במקצועם (בעלה של הנתבעת הוא בא כוחה בהליך זה), פנו לתובעת לצורך

8 תכנון גינה בביתם. הנתבעת ובעלה התקשרו עם התובעת, החלו בביצוע העבודה, אולם בשלב מסוים

9

עלתה ההתקשרות על שרטון.

10 הנתבעת לא שילמה לתובעת את מלוא סכום ההתקשרות בשל הפרתן הנטענת של ההסכמות בין

11 הצדדים. בין הצדדים התנהלו חילופי דברים בכתב ובע"פ כאשר התכתובת האחרונה בין התובעת

12 לנתבעת התקיימה ביום 1.8.16 במסגרתה ציינה הנתבעת כי "שמה של התובעת נפגע בעיניה קשות

13 והדבר הינו לחובתה". בהמשך לדברים, ביום 2.8.16 העלתה הנתבעת הודעה בעמוד העסקי של

14 התובעת תחת הכותר " יסמין רוזנברג כתבה ביקורת על פמילי גרדן" ובה המלל "שירות גרוע

15

ביותר. הצעת מחיר חסרת שקיפות לחלוטין".

16

17 2. אין חולק כי הליך זה אינו ההליך המשפטי הראשון בין הצדדים כאשר עניינם של כלל

18

ההליכים- ההתקשרות העסקית בין הצדדים ותוצאותיה:

19 ביום 9.8.16 הגישה התובעת את ת"ק 16-08-21519 הדר לביא נ' אמיר רוזנברג ויסמין אביה סהר –

20 היא הנתבעת כאן לתשלום שכר עבודתה שלא שולם לה. לאחר דיון בתביעה לגופה נדחתה התביעה

21 בפסק דין מנומק. התובעת ערערה על פסק הדין רת"ק (מחוזי מרכז) 17-02-27104 לביא נ' רוזנברג

22 וביום 15.5.17 התקיים דיון בבקשת רשות הערעור של התובעת ובו קיבלה היא את המלצת ביהמ"ש

23 וחזרה בה מן הערעור. הנתבעת ובעלה הגישו במקביל תביעה קטנה ת"ק 17-02-49681 אמיר ויסמין

24

רוזנברג נ' הדר לביא כנגד התובעת בגין עוולת לשון הרע (בשל כיתוב שהוסף להעברה בנקאית ביחס

בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-05-31694 לביא נ' סהר

1 לסכום ההוצאות שנפסק כנגד התובעת בהליך הראשון); ביום 31.8.17 התקיים דיון בתביעת
2 הנתבעת ובעלה כנגד התובעת וביהמ"ש בפס"ד מנומק קיבל את התביעה.
3 ביום 16.5.17 (יום לאחר הדיון בערעור) הוגשה תביעה זו ע"י התובעת בטענת לשון הרע כנגד
4 הנתבעת.

5
6 לאור המחלוקות בין הצדדים כפי שהועלו בישיבה המקדמית התקיים דיון ההוכחות בו העידו
7 התובעת והנתבעת ונחקרו על גירסאותיהן.

8
9 3. טענות התובעת בתמצית היו: אחותה היא שגילתה באקראי את הפרסום נשוא התביעה
10 ביום 12.5.17 ועדכנה אותה על כך; אחותה לא הובאה על ידה לעדות לטענתה מטעמים פרטיים.
11 התובעת טענה שהפרסום נשוא התביעה מהווה פוסט, כי הוא פוגעני וגרם לה לעוגמת נפש ניכרת
12 וכי כלל חבריה בפייסבוק בדף הפרטי המפנה לדף העסקי שלה עלולים היו להיחשף אליו. עוד טענה
13 התובעת כי לא פתחה אפשרות לביקורת במסגרת הדף העסקי וכי פרסום הנתבעת הופיע בעמוד
14 הראשון עם הכניסה לדף. התובעת טענה בתוקף כי הצעת המחיר שמסרה לנתבעת היתה שקופה
15 וברורה ועסקה בהקמת הגינה ולא בתכנון הגינה. התובעת הבהירה כי היא אינה מקימה גינות אלא
16 בעלה אולם מטעמי נוחות היא המוסרת הצעות מחיר ביחס להקמת הגינות- והצעה זו, נשוא
17 התביעה שצורפה כנספח ב' היא ההצעה עליה יצא קצפה של הנתבעת. לטענתה כך הינה מתמחרת
18 את הפעולות, כמקשה אחת ללא הפרדה בין עלויות חומרים, הובלה ועבודה, ולמתקשרים איתה
19 זכות הבחירה האם לעבוד מולה אם לאו.

20
21 4. טענות הנתבעת בתמצית היו: היא היתה מאוכזבת מאוד מן השירות שניתן להם ע"י
22 התובעת וכפי שנפסק ע"י ביהמ"ש, היא סבורה כי אכזבתה מגובה בפסקי דין התומכים בטענתה
23 ביחס לאיכות השירות שקיבלה. הנתבעת טענה בתוקף כי הפרסום נשוא התביעה הינו הבעת דעתה
24 האישית על התנהלותה של התובעת. לטעמה, תמחור העבודות שהוצג במסגרת הצעת המחיר
25 שהעבירה להם התובעת באשר להקמת הגינה לקה בחוסר שקיפות מובהק, וגם לאחר שפנו הנתבעת
26 ובעלה לתובעת וביקשו להבין כיצד מבוצע התמחור ומדוע לא ניתן לבודד בין עלויות החומרים
27 והעבודות באופן שיאפשר להם לשקול צעדיהם בהמשך, נענו בתשובה כי אם ההתקשרות לא נראית
28 להם הם אינם מחוייבים להתקשר עימה. הנתבעת טענה כי לא מצאה לנכון להיכנס לפרטי עובדות
29 חוסר שביעות רצונה מתוך הנחה כי גורם המעוניין במידע יוכל לפנות אליה בבירורים. הנתבעת
30 העידה כי הגיעה לאתר העסקי של התובעת בהפניה מן העמוד הפרטי של התובעת, הבחינה
31 באפשרות להעלות ביקורת וכתבה את אשר על ליבה. לטעמה המדובר בהבעת עמדה אישית
32 לגיטימית המבוססת על ניסיונה מול התובעת.

33

בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-05-31694 לביא נ' סהר

דין והכרעה-

1

2

3 5. ראשית, אני דוחה את הטענה כי קיים מעשה בלי- דין ביחס לשאלה האם פעולות התובעת
4 היו בחוסר שקיפות. עיון בפרוטוקולי הדיונים בין הצדדים מעלים כי הסוגיה הועלתה ע"י הצדדים
5 במסגרת טיעוניהם, אולם אין בפסקי הדין המנומקים שניתנו בתביעות הקטנות כל התייחסות
6 לסוגיית הצעת המחיר להקמת הגינה, היא נשוא הפרסום נשוא תביעה זו. הכללים לקביעת קיומו
7 של מעשה בי דין והשתק פלוגתא נדונו לא אחת בפסיקה ושניים מארבעת התנאים לקיומו הוא
8 קיומה של הכרעה פוזיטיבית ברורה או משתמעת בסוגיה העובדתית שבמחלוקת וכי המדובר
9 באותה מסכת עובדתית של אירועים בעניינם מתקיימים שני הדיונים. המסכת העובדתית נשוא
10 תביעה זו לא הועלתה במסגרת ההליכים הקודמים וההכרעות שניתנו כלל לא עסקו בהצעת מחיר
11 זו ומשכך, אינן בגדר מעשה בי דין או השתק פלוגתא בענייננו.

12

13 6. לגופה של תביעה, ההכרעה בשאלת חיובה של הנתבעת כלפי התובעת בעילה לפי חוק איסור
14 לשון הרע נבחנת בהליך הכולל ארבעה שלבים: **בשלב הראשון**, יש לשלוף מתוך הביטוי את
15 המשמעות העולה ממנו לפי אמות המידה המקובלות על האדם הסביר, כלומר יש לפרש את הביטוי
16 באופן אובייקטיבי, בהתאם לנסיבות החיצוניות וללשון המשתמעת; **בשלב השני**, יש לבחון האם
17 מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק; **בשלב השלישי** יש לברר
18 אם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק; **השלב האחרון**, אשר נבחן ככל
19 ושלושת השלבים הקודמים מתקיימים הוא שלב הפיצויים (ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן
20 שרנסקי (פורסם בנבו, 4.8.08)).

21

22 7. לאחר שהאזנתי ברוב קשב לעדויות הצדדים ולראיות שהציגו לפני, אני סבורה כי הביטוי
23 נשוא התביעה אינו ולא יכול להוות לשון הרע כהגדרתה בחוק. התובעת לא חלקה בטיעוניה על
24 קביעת ב"כ הנתבעת לפיה רישת הפרסום "שירות גרוע" אינו מהווה לשון הרע. הטיעונים והראיות
25 כולם התמקדו בשאלת אמת הפרסום התיבה "הצעת מחיר בלתי שקופה בעליל." איני רואה בתיבה
26 זו לשון הרע כמשמעה בחוק. המדובר בטענה צרכנית כנגד הצעת מחיר אשר אין חולק כי התובעת
27 מסרה לנתבעת, ואין חולק כי כבר בעת מסירתה טענה הנתבעת כי הינה לוקה בחוסר שקיפות.
28 הטענה כי המדובר בהבעת דעה סובייקטיבית המבוססת על ניסיונה האישי של הנתבעת מקבלת
29 חיזוק כאשר מעיינים במיקום פרסום ביקורתה של הנתבעת- במסגרת אפשרות הביקורת בעמוד
30 העסקי של התובעת.

31

32 8. העובדה כי התובעת עצמה אישרה כי כלל לא ביקרה בעמוד ב-9 החודשים שלאחר הפרסום
33 ולא שללה את הטענה העובדתית לפיה מאז הקמת העמוד באוקטובר 2015 פורסמו בו מטעמה

בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-05-31694 לביא נ' סהר

1 פרטים מועטים והיא למעשה נטשה אותו כדי לחזק את הטענה כי הנתבעת לא שאפה לפגוע בתובעת
2 באופן אישי אלא בחרה במנגנון אשר העמידה לה התובעת באמצעות האתר להבעת עמדה באשר
3 לטיב השירות אותו קיבלה – ובמקרה שלה – העדרו לטעמה.
4

5 9. ב"כ המלומדת של התובעת שבה וטענה כי המדובר בלשון שהינה פוגענית ומופרכת, אולם
6 לא הבהירה את הבסיס העובדתי או המשפטי לטענה זו. לשם ההשוואה, בת"א (י-ם) -01-24777
7 17 שלומי בניזרי נ' אלינור כהן (פורסם בנבו, 7.4.19) קבע ביהמ"ש כי הביטוי "עד מתי רשעים
8 יעלוזו" אשר צוטט במסגרת ביקורת עסקית הינו ביטוי מוגזם שכן קובע בלשון פשוטה כי נותן
9 השירות הינו רשע. הנתבעת לא טענה כל טענה אישית כנגד התובעת, לא כינתה אותה בשמות גנאי
10 והפרסום מתמקד בשירות ובטענה כלפיו וזהו המסר שכל קורא סביר גוזר ממנו.
11 משכך, נראה כי כבר בתנאי הראשון אין הפרסום מהווה לשון הרע.
12

13 10. למעלה מן הצורך, אני סבורה כי הנתבעת הניחה את הבסיס הראייתי הנדרש בדיון להוכיח
14 כי עומדת לה הגנת אמת בפרסום.
15

16 הצעת המחיר נשוא התביעה אכן אינה מפרטת את רכיבי ההצעה וכוללת כמקשה אחת סכום אשר
17 אינו מפרט חלוקה לפי רכיביו אלא נוקב בסכום גלובלי. ללקוח המעוניין לכלכל צעדיו ולבחון
18 אפשרות של שינוי בהצעת המחיר ייקשה לפיכך לקבל מידע מושכל ביחס לרכיבי ההצעה ולנפקות
19 גריעת חלק מהרכיבים.

20 אין חולק כי התובעת רשאית לפעול כן ואכן הצדק עימה ולקוח אשר אינו מעוניין לפעול בדרך זו
21 מוזמן שלא להתקשר עימה, אולם אין בכך כדי לשלול את העובדה כי הצעת המחיר שלה אינה מגלה
22 את אופן שקלול המחירים באופן בו ניתן לדעת כיצד התקבל סכום התמורה הנדרש עבור ביצוע כל
23 רכיב ורכיב מן ההצעה. לפיכך, האמירה "העדר שקיפות" אינה אלא זווית ראיה של אחת מלקוחות
24 התובעת ביחס להצעת המחיר אותה קיבלה ממנה והיא עמדתה של הנתבעת ביחס למוצר אותו
25 סיפקה לה התובעת. לעניין זה נראה כי האמור עומד בגבולות שהציב הדין במסגרת ס' 15 ו-16 לחוק
26 איסור לשון הרע – וראה הפסיקה המוזכרת במסגרת פסה"ד ובעיקר בעניין פוגרבנוי להלן.
27

28 איני מקבלת את העמדה שהציגה התובעת לפיה המדובר בפרסום שאינו מהווה עניין לציבור. חוות
29 דעת על שירות או מוצר, בוודאי בעמוד עסקי, בוודאי במקום בו מוזמן הציבור להביע ביקורת על
30 העסק, הינו פרסום אשר לציבור עניין בו. כאן יש לתמוה על גירסת התובעת אשר נראה כי כלל לא
31 היתה מודעת לאפשרות למתן ביקורת כאמור במסגרת הדף העסקי שלה, וזאת כאשר בכתב
32 התביעה שלה עצמו צורף הפרסום אשר כותרתו "יסמין רוזנברג כתבה ביקורת על פמילי גרדן".
33

בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-05-31694 לביא נ' סהר

11. כפי שקבע ביהמ"ש בעניין ע"א 5001-02-18 פוגרבנוי נ' חמו (פורסם בנבו, 31.10.18) מפיו של כבוד השופט אברהם :
"בתי עסק המציעים את מרכולתם לציבור הצרכנים חושפים עצמם לביקורת, גם שלילית, ולעיתים אף קשה, מצידו של ציבור הצרכנים. לציבור זה, המשקיע את מיטב כספו ברכישת מוצר או שירות, נתונה זכות מלאה להביע את דעתו על המוצר או השירות שרכש. בהבעת דעה זו ייצא הציבור כולו נשכר: ציבור הצרכנים יידע לכלכל צעדיו בכל הנוגע לבית העסק או המוצר והשירות הניתנים בו; ובעליו של בית העסק יוכל, על רקע הביקורת שהוטחה בו, לשפר את המוצר או השירות שהוא נותן. אין צריך לומר, החירות להביע דעה ולמתוח ביקורת אין משמעה זכות להשתלחות פרועה או ביקורת צרכנית שאינה תמת לב והוגנת, בכך לא יימצא ציבור הצרכנים יודע יותר אודות המוצר או השירות הנדונים, ובעל העסק לא יוכל לדעת כיצד ישפר את מרכולתו, כאשר הביקורת אינה עניינית כי אם משתלחת."

עוד הוסיף ביהמ"ש-

"ולענייננו: המערערת העלתה פוסט צרכני, בו הביעה ביקורת על מוצר מזון שרכשה, ועל הטיפול שניתן לטרונייתה על ידי בעליו של בית העסק. כאמור מעלה, הביקורת נוגעת לעניין ציבורי חשוב. אני רואה חשיבות רבה לכך שהמערערת ביקשה לשתף את הציבור הרחב בחווייתה הצרכנית הקשה. חשוב לומר אגב כך, כי התבטאות המערערת אינה פוגענית באופן קיצוני. אין בדבריה כל התלהמות, המתאפיינת לדאבוני לעיתים קרובות בשיח שבמרשתת."

12. איני סבורה כי יש בעובדה כי הנתבעת, במסגרת התכתבות קודמת, ציינה בפני התובעת כי מבחינתה שמה הטוב אינו קיים כדי להעלות או להוריד לעניין זה. העובדה כי לקוח אינו מרוצה מן השירות שניתן לו אין משמעותה כי משעדכן את נותן השירות ביחס לעובדה זו באופן פרטי אינו רשאי לבקר אותו גם באופן ציבורי. כל קביעה אחרת משמעותה השתקת ביקורת צרכנית על נותני שירות אם בחרו לפרוס לפנייהם את תלונתם. לא יכול להיות ספק כי אין כל הגיון צרכני או אחר במצב זה.

13. במאמר מוסגר יוער כי מעצם טענת התובעת לפיה כלל לא הייתה מודעת לקיומו של הפרסום במשך 9 חודשים עולה כי היא אינה נותנת כל משקל לדף הפייסבוק העסקי שלה. היא אינה מודעת לתכונותיו, אינה מעלה בו פרסומים ולטענתה גם כלל אינה מבקרת בו. שאם לא כן, הייתה מודעת לפרסום בסמוך לאחר העלאתו לרשת. כן איני יכולה אלא לתהות על טענות התובעת ביחס לעיסוקם המקצועי של הנתבעת ובעלה וטענתה כי יש לקחת בחשבון את יכולתם לפעול במסגרת

בית משפט השלום ברמלה

תא"מ 17-05-31694 לביא נ' סהר

1 הליכים משפטיים. זאת מקום בו התובעת היא שהגישה תביעה זו, וכן שתיים משלוש התביעות
2 הקודמות שנוהלו בין הצדדים.

3

4 **סיכומים של דברים** - אני בעמדה כי הפרסום נשוא התביעה אינו עומד בהגדרות שבדין
5 לעניין פרסום לשון הרע ולפיכך אני דוחה את התביעה.

6 התובעת תישא בהוצאות הנתבעת, לרבות שכ"ט עו"ד, בסך 5,000 ₪ שישולמו בתוך 30 יום שאם
7 לא כן יישאו הצמדה כדין עד למועד התשלום בפועל.

8

9

זכות ערעור כדין.

10

11

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים.

12

13

ניתן היום, י"א אייר תשע"ט, 16 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

14

15

16

אביגיל פריי, רשמת בכירה

17

18

19

20

